

Urunk,
Jézus Krisztus,
teremts bennünk csendet,
hogy az adventi időben
Rád, a Te szavadra,
útmutatásodra,
szeretetedre
figyelhessünk.

Teremts
bennünk
csendet,
hogy lelkünk
mélyén meghalljuk
bűnbánatra hívó szavadat!

Teremts bennünk csendet, hogy
meghalljuk az adventi örömhírt:
emberként fogsz megszületni.

Teremts bennünk csendet!
A hit ajándékát elfogadó csendet.
A Te titkaidat elfogadó csendet.
A Te szeretetedet elfogadó csendet.
A Megváltó érkezését váró csendet.
A lélek mélyén megszülető öröm csendjét.

Hiszek, Uram, erősítsd bennem, bennünk a hitet!
Amen

ADVENTI GONDOLATOK

2016.

10.régió

November 28. hétfő Mt.8,5-11

Jézus hatalmának és erejének bizonyítéka a kafarnaumi százados szolgájának meggyógyítása. Ő különös figyelmet szentel egy nem zsidó beléje vetett hitének.

A hit nagy értékű adománya Istennek, az üdvözülés első, elengedhetetlen feltétele, melyet Isten nem erőszakol senkire. Elvárja, hogy az ember legjobb tudása szerint keresse az igazságot, vágyakozzék utána. A százados nem csak kereste Istent, hanem méltó is lett arra, hogy megtalálja. Ez a százados mélyen emberszerető. Számára fontos a másik személy, még ha csak a szolgája is. Ha ő nem tud segíteni rajta, keres egy nagyobb „hatalmat” és mivel mély hit jellemzi, Jézushoz fordul. De alázatos és tapintatos, tudja, hogy hozzá, a pogányhoz nem mehet el egy zsidó férfi. Katona lévén ismeri a szóbeli parancs erejét és ezért hiszi, hogy Jézus szava elég erővel rendelkezik szolgájának meggyógyítására. ezért mondja: „Uram, nem vagyok méltó, hogy betérj a házamba. Csak szólj egy szót és szolgám meggyógyul.”

Ez a hit bátorsága: **Aki ismeri Urának hatalmát, az mer bátor lenni.** Tudja, hogy távolról is tud hatni, mert Istenben nincs távolság. A kafarnaumi százados hite láttán Jézus csak egyet tehetett, mert Ő volt a Szeretet: „Meggyógyítom”.

Kohlmanné Bogi

November .29.kedd Lk.10,21-24

Jézus előreküldött 72 tanítványt, hogy Isten országának közeli voltát hirdesse, gyógyítson, hatalmat adott ördögűzésre. Miután a 72 tanítvány nagy örömmel tért vissza küldetéséből, Jézus hálát adott a mennyei Atyának.

Az Atya nem a bölcseknek (akik zárva tartották szívüket az igazsággal szemben), hanem a kicsinyeknek (az igazságra nyitottaknak) engedi megtapasztalni ezeket a dolgokat.

- Vannak, akik megkérdőjelezzik Jézus isteni voltát: „ A csodák, tulajdonképpen nem voltak csodák, a halott feltámasztások nem voltak halott feltámasztások. Nem tudom, hogy Jézus isten-e... stb.

De olvassuk csak végig a szentírási részt: „Igen, Atyám, így tetszett neked. Mindent átadott nekem Atyám. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, azt csak a Fiú vagy akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni.”

- Nagyon figyelemre méltó kijelentés. Ilyesmit ember nem állíthat magáról , **hacsak nem TÖBB, MINT EMBER ...**

Halmágyi Laci

November 30. szerda Mt.4,18-22

Aki önként csatlakozik egy mester iskolájához, az tanítvány. Jézus tanítványokat választ, miután az egész éjszakát imádságban töltötte, s ők önszántukból követik őt. Ezután Jézus személyéhez tartoznak, nem hagyják el azt, aki számukra most már apjuknál, anyjuknál is többet jelent. Jézus követésre szólítja fel Simont és Andrást, Jakabot és Jánost és nagy tekintéllyel mondott szavai kiváltják

csatlakozásukat. Jézus kihalászója volt az apostoloknak. Ő választotta őket, egyetértésben az Atyával.

A farizeusok közül nem választott, mert tudta, hogy nem hisznek Benne. „Ha Mózesnek hinnétek, talán nekem is hinnétek, mert ő énrólam írt. Ha az ő írásaink nem hisztek, hogyan hinnétek az én szavamnak?”

Jézus teljes elszakadást követel: lemondást a gazdagságról, biztonságról, szükség esetén a családjához való ragaszkodásról. „Aki nekem szolgál, engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám.”

Aki szereti embertársait, utánuk megy és kihalássza őket. A szeretet mindenkit meg akar hívni és nyerni. A szeretet nem ismer határokat. Aki követi Jézust, az a maga megismételhetetlen egyszerűségében teszi. Egyediségében, személyiségének teljességében tekinti mintaképnek Jézust.

A tanítványoknak adatott meg, ismerni az Ország titkait. Az elkövetkező nemzedékeknek már a tanítványok szavára kell hinniük. **A belénk került Szeretetnek kihagyhatatlan, elmaradhatatlan velejárója az emberhalászat!**

Hengl Erzsi

December 1.csütörtök Mt.7,21.24-27

Tádé fordításában a homokra építő bolond helyén „bárgyú” szó szerepel. Mivel a bolondnak manapság sokszor idegbeteg jelentése is van, hozzám közelebb áll a bárgyú szó. Milyenek is nem szabad lennem? A bárgyú szinonimái: gyámoltalan, mafla, tesze-tosza, pancser, esetlen, ügyefogyott stb. Egy szóval: döntésképtelen! Aki sziklára épít, döntött., mégpedig a feltétlen szeretet értéke mellett. Így van ez, akkor is, ha az illető muzulmán, buddhista, törzsi vallású, zsidó stb. **A sziklára épített emberek vannak közösségben szerte a világon**, nem az egy valláshoz tartozók!

Sajnos hajlamosak vagyunk visszalopkodni sziklás döntéseinket, bizonytalan, langyos, várakozó álláspontra helyezkedni. Miért pont én cselekedjem? Miért most? Gyakran a mieink iránti felelősséggel takarózunk, amikor időt, pénzt, mosolyt várna a másik. Pedig lehet, hogy ott és akkor engem küldött felebarátom felé az Úr. S ott most bizony hiány van! Az én életemben pedig újra egy mulasztásos „fekete pont”.

De nincs veszve semmi! Minden nap újra kezdhetek, újra dönthetek a jó, a szép, az Istennek tetsző mellett! Istenünk megbocsát, biztat, erőt ad, bennünk és velünk van, s végül haza vár!

Kőszeginé Melinda

December 2.péntek Mt.9,27-31

Mire tanít bennünket ez a történet?

- A vakok tudták, hogy kihez forduljanak segítségért.

Ha bajban vagyok, Jézus az első, akinél segítséget keresek?

- Nagyon kitartóak, majdnem erőszakosak voltak: Követték Jézust (Ami vak embernek nem is lehetett olyan könnyű.) Hangosan kiabáltak. Mivel Jézus nem állt meg útközben, be is mentek hozzá.

Ha problémám van, tudok-e segítséget kérni?

Elkeseredek-e, ha Isten nem hallgatja meg mindjárt kérő imám? Kitartó vagyok?

-„Hiszitek, hogy tudok valamit tenni veletek?”

És én hiszem?

- Megérintette a szemüket: Az érintésnek gyógyító ereje van

Gyakorlom-e a gyógyító érintést konkrét és átvitt értelemben egyaránt?

- „Senki meg ne tudja ... Ám azok hírét vitték ...”

Tudok-e engedelmeskedni Istennek akkor is, ha nem értem a miértet, vagy, ha egész más szeretnék csinálni?

Stöklerné Magdi

December 3. szombat Mt.9,35; 10,1. 6-8

Jézus hirdette az Örömhírt és meggyógyított minden betegséget és nyavalyát. Majd elküldte tanítványait és ugyanezt a feladatot bízta rájuk, hatalmat adva nekik.

Mindig sokkol ez a történet! Valami baj van velünk! Nem tudunk sem gyógyítani, sem hatalommal hirdetni. Legalábbis az apostolok történeteikhez képest, ahol szavukra sorban térnek meg az emberek, vagy gyógyulnak meg a súlyos betegek, sehol sem vagyunk. Igaz a gonosz lelkekkel nekik is meggyűlt a bajuk, de le is toltta őket Jézus, tehát elvileg annak is mennie kellene. Persze próbálkozunk, s vannak is aprócska eredményeink: sikerül néha megvigasztalni valakit, reményt adni, testi – lelki bajban segíteni. Ennyit vár tőlünk az Isten itt és most? Adott nekünk is hatalmat? Azt nem kétkem, hogy akar adni. Akkor az elfogadásunkkal van a baj? Azt végképpen nem gondolnám, hogy a mai világban a hirdetés és a gyógyítás ne lenne ugyanolyan aktuális, mint 2000 éve. Tanácstalan vagyok.

Add Uram, hogy **ne szűnjünk meg tudakolni ránk vonatkozó tervedet**, elfogadni ajándékaidat és hatékonyan élni velük!

Kőszeginé Melinda

December 5. hétfő Lk 5.17-26.. Jézus meggyógyít egy bénát

[Megbocsátottak bűneid-a szóbeli bánattal felérő tett után.]

Jézus tanítói pályájának elején történik ez az esemény Kafarnaumban, Jézus házában, miközben hirdeti az igét a népnek.

A farizeusok még csak figyelik Jézust, próbálják kiismerni Őt. Vajon tanítása mennyiben tér el a Törvényben foglaltaktól, ki is Ő, veszélyes rájuk nézve, esetleg háttérbe szorítja őket? Figyelik, hogy szükség esetén vádolhassák. Az inaszakadt bűneinek megbocsájtása és meggyógyítása jó alkalom lenne erre, de ekkor még visszafogottak, nem támadnak nyíltan, mert a nép a történetek láttán magasztalta Istent és félelemmel eltelve mondogatták: „csodadolgokat láttunk ma!” Jézus a cél, a gyógyulás érdekében a minden akadályt legyőző kis csapat hite láttán megbocsájtja a béna ember bűneit és meggyógyítja őt, mert azt is látta, hogy tettük mozgatója az a fajta bánat volt, ami feltétele a bűnbocsátnak.

R. Tóth Anikó

December 6.kedd Mt. 18.12-14.

Mit gondoltok? Jézus biztos volt benne, hogy hallgatósága igennel felel, azaz vállalná a pluszmunkát azért, hogy a századrészt megtalálja. Tehát, az anyagi javakat megbecsülő, annak örülni tudó, szorgalmas, lelkiismeretes emberekhez szólt. A száz szimbolizálja az egységet, egészet, befejezettséget és az egymáshoz tartozást is. A pásztor az elveszett megkerülésén kívül annak is örül, hogy immár teljes lett nyája, az összetartozók együtt - és vele vannak. Ez a példabeszéd a Mennyei Atya-kicsinyek viszonyáról szól: Jézus „azokat keresi, akik eltévedve veszttek el, s akik éppen ezért, ha megkeresik, megtalálják őket haza akarnak menni. Az eltévedt bűnös –a metanoiára kész bűnös.” KIO 1. könyv 19.

Rohonczi Gábor

December 7. szerda Mt.11,28-30

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagyok terhelve, és megnyugvást adok nektek. Vegyétek fel igámat magatokra, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem elhordozható.”

Jézus nem azokat hívja, akiknek minden mindegy, és henyéléssel töltik az időt. Azokat hívja, akik valamilyen cél érdekében képesek megfáradni., képesek terheket magukra venni. A körülöttünk lévő világban sokféle célt találhatunk, de ezek nagy része nemhogy megnyugvást hozna számunkra, hanem egyre nagyobb erőfeszítésekre ösztönöz bennünket. A nagyság, hatalom, gazdagság, vagy Dombi Feri bácsi szavaival élve a „kévágy, bírvágy, hatalomvágy” addig képes hajszolni az embert , míg bele nem rokkan, a fizikai és lelki értelemben egyaránt. ezen a ponton szabadít fel bennünket Jézus, helyes célt állítva elénk. Az evilági értékek helyett Országbeli értékeket kínál fel élete példájával. Ez az élet és iga , ez is nehéz, de legalább felszabadít, nyugalmat ad lelkünknek. ide kíváncsoznak József Attila szép szavai: „Hiába fűrösztöd önmagadban, csak másban, csak másban moshatod meg arcodat”

Mit mutatnak az én napjaim?

Melyik Úrnak szolgállok?

Istenem, add, hogy hangsúlytevésem mérlege legalább ezen a napon a Te igád irányában billenjen el. Amen.

Bandula Mária

December 8. csütörtök Lk.1,28-38

Így köszönti az angyal Máriát: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van.” Mit jelent ez, hogy kegyelembe fogadott? Netán a lányanyasággal járó szégyent? a rengeteg munkát, a gondban levést a kisdéd Jézus életéért? A menekülést Egyiptomba? A neveléssel járó küzdelmeket? Nem gondolnám. Egyszerűen „csak” azt jelenti, hogy az Isten nagy dolgot vár tőle és mindvégig vele van, támogatja. Életem nehézségei közepette én tudom-e, hogy Isten mindvégig velem van?

Tudok-e belenyugodni a nehézségekbe, és tudok-e erőt meríteni istenem jelenvalóságából?
istenem add, hogy tudjak. Amen

Bandula Mária

December 9. péntek Mt.11,16-19

„Mert eljött János,, sem nem eszik, sem nem iszik, és azt mondják:”Démon szállta meg!” Eljött az emberfia, eszik és iszik, és azt mondják:”Nézzétek csak! Falánk és iszákos ember, vámosok cimborája és bűnösök!” A bölcsességet azonban művei igazolták.” /Mt.11,18-19/

Ker. János és Jézus egy célért dolgozott. Mindketten az emberek megtéréséért, /metanoiájáért/. Természetesen különböző eszközökkel és módszerekkel. Ker. János, kemény aszkézissel és szigorral képviselte a büntető Istenhez való megtérést. A saját istenképének megfelelően.

Jézus a Szeretet Istent képviselte, a saját módján. Közelebb kerülve az egyszerű szegény emberekhez. Ezért a kemény aszkézis oldaláról nézve Jézus falánk és iszákos embernek látszott.

1. Milyen az én eszköztáram, amivel magamat és embertársaimat közelebb segítem az Istenhez?
2. Miben fejlődik a Szeretet Istenről alkotott képem és az mennyire segít az a metanoiám megvalósulásában?

Mlecsenkov Angel

December 10. szombat Mt.17,10-13

„... , hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel, hanem azt csináltak vele, amit akartak. Így fog szenvedni tőlük az emberfia is.” /Mt.17,12/

Az Illés korabeli emberiség nem ismerte fel küldetésének szándékát, ugyanúgy ahogy Jézus küldetését sem. A táborhegyi élmény hatására, abban a helyzetben is szenvedésének bekövetkeztéről beszélt. Keresztelő János és Jézus életének párhuzamában két tényező szerepel: a kicsinnyé levés és a szenvedés vállalása.

1. Hogyan állok a kicsinnyé levés folyamatában?
2. Milyen „szenedést” viseltem el a közelmúltban?

Mlecsenkov Angel

December 12. hétfő Máté21,23-27

Ebben a részben nem Jézus tanításáról, hanem cselekedeteinek indítékáról van szó. Faggatták a vallás vezetői, még csak nem is az írások tudói. Nem a tanítására figyeltek. Jézus ugyancsak nehéz kérdéssel válaszol. Amennyiben elgondolkoznak és próbálnak választ adni, valószínű valamit megtudnak felőle.

Jézus gondolkodásra serkentő kérdéssel válaszolt. Ezzel engem arra tanít, hogy a személyiségem érintő kérdésre a kérdező gondolkozására kérdezzek vissza.

Egy alkalommal velem történt. Gyakorlati probléma megoldásáról volt szó. Nem tudtam a megoldást, még tervem sem volt. Beszélgető partnerem ezt hiányolta.

- Te imádkozol!- mondta vigyorogva.

- Te nem szoktál?- válaszoltam.

A problémával tovább nem foglalkoztunk.

Még egy velem megtörtént esemény jön elő gondolataimban.

Én is megkérdeztem annak idején:- Honnan tudod?- Dombi Feri bácsitól kérdeztem. Ő egy nagyot nevetett teli szeretettel. Rá volt írva, majd megtudod, ha köztünk maradsz. Meg is tudtam. A Jézust kérdezők is megtudták volna, ha mellette maradnak és figyelnek rá.

Balatonné Inci.

December 13. kedd Mt 21, 28-32 Példabeszéd az engedetlen testvérekről

Jézus ezt a példabeszédet a tanítványainak mondta. Az első fiú ígérte, hogy kimegy a szőlőbe dolgozni, de csak ígért, nem ment. Nem váltotta tette ígérését. A második fiú nemet mondott a küldésre, de megbánta és kiment dolgozni a szőlőbe. Igent mondott, megváltoztatta az akaratát. Minőségi változás történt, ő tett azért, hogy legyőzze gyengeségét. Megbánta amit rosszul tett, a nemet igenné változtatta.

Ez a példabeszéd nekünk is szól, ma élő embereknek /tanítványoknak vagy nem tanítványoknak/ akiket megszólítottak, odafigyeltek, megismerték az igazságot: „tartsatok bűnbánatot”. Az Atyának igent mondjunk, nem nemet. Az igen a Létező, a Van, a nem a Szeretet hiánya. Azt hiszem, feladatunk folyamatosan igent mondani, nem ígérni, mérlegelni minden megnyilvánulásunkban, hogy tettünk igen legyen a nap 24 órájában; napok, hónapok, években, az egész életünkben.

Ha még nem tettük meg, életünk utolsó percében sem késő igent mondani, talán „Odaát az Örök Most-ban” sem.

Jézus elhozta nekünk az Atya akaratát, szeretetét, és ha hibáinkat, bűnünket megbánjuk, a lehetőséget, hogy jóvátegyük.

Vighné Marika

December 14. szerda Lk 7,18b-23

„Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Ma is kérdezgetjük magunktól: jó úton járok? Életem a jó úton halad? Az emberek nagy többségének bizonytalanság van az életében. Nem tudhatjuk, hogy a munkahely máról-holnapra nem szűnik-e meg, baleset, betegség nem jön-e? Állandó az ingatagság életünkben. Szükségünk van a megerősítésre, hogy meg tudjuk tenni a következő lépést. Akár egy gyermek vállalását, vagy egy jobb munkahely megtalálását, vagy valami egészen más tevékenységet kezdeni. Legtöbbször valakivel megbeszéljük a tervet, hogy a lépésünk helyes-e?! Életünkben gyakran nem vesszük észre a jeleket, amelyek a helyes irányba mutatnak. Jézus is azt mondja a kérdezőknek: „a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek hirdetik az evangéliumot (örömhírt). Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.” Ma is aktuális, hogy aki képes látni az eredményeket, az megtapasztalja, hogy Isten szeretete körülveszi, mint egy burok, mert mindig van

tovább, a legnagyobb mélységből is ki lehet mászni Istenhez kötöttségünk erős kötelékével.

Egy ismerősöm 1 éve jár kemoterápiára, és bizony csak részleges a siker. A múlt hónapban 25 év körüli fia érthetetlen okból a 4. emeletről ugrott ki. Anyja folyamatosan imádkozott érte (mint minden gyermekéért). Úgy élte meg a helyzetet, hogy azt mondja, bár törött sok csontja, de nem halt meg, még van feladata ennek a gyerekek és talán az Isten megóvta életét, hogy megtalálja igazi önmagát!

Mennyei Atyánk! Te elküldted Fiad hozzánk, hogy példát mutasson nekünk! Add, hogy megtaláljuk igazi élethivatásunkat, amire megteremtettél minket. Ismerjük fel a jeleket, amelyekkel jelzed az útírányt! Köszönjük gondoskodó szeretetedet!

Erdélyi Klári

December 15. csütörtök Lk 7,24-30 Jézus tanúsága Jánosról

Az előzményekben (Lk 7,22-23) Jézus nem nagyon igyekszik bizonygatni messiás-voltát, inkább tényekkel érvel. János is tanítványokat gyűjtött maga köré, akik terjesztették a tanításait, így a János-evangélium keletkezése idején volt értelme a tisztázásnak, ami a János-Jézus közötti különbségeket illeti.

De bár János kétkedik – vagy csak a kártyák kitergetését szeretné látni-, Jézus nem rendül meg a kérdésén, sőt, hallgatósága előtt nyíltan kiáll a börtönben levő rokon mellett, mint mondja, „prófétánál is nagyobb” ő. Nem mondhatjuk azért elfogultnak sem Jánossal („aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb, mint ő”); mindenkinek megvan a sajátos, neki rendelt, vagy inkább általa betölthető szerepe, amit megfelelő alázattal és helyes önértékeléssel lehet képes megvalósítani.

János–Jochanan -ról jegyezzük meg az érdekesség kedvéért, hogy a Koránban is találhatunk róla információkat. Többek között azt, hogy az állatok sem bántották, mert felismerték benne a szent embert. (Bebörtönzésének oka a Koránban az, hogy Heródes az unokahúgát, Salomét akarta elvenni, ezt ellenezte János.)

A szakasz végén egy érdekes mondat a farizeusok és törvénytudókról szól: „nem keresztelkedtek meg nála, ezzel megghiúsították magukban Isten szándékát.” Ez a mondat szólított meg leginkább, mert világosan mutatja, hogy a konkrét tudás és az ismereteim mögött-fölött egy eleven Létező „lakik”, aki időnként fenekestül felforgatja az életem csendes, szabályozott, mondhatni kényelmes menetét, hacsak... nem hiúsítom meg a szándékát.

Bognár Éva

December 16. péntek Jn 5, 33-36 Mi tanúskodik Jézusról?

Sok hitvita volt az egyháztörténetben, hogy ki volt Jézus. Egy i betű miatt is ádáz hitvita kerekedett. Jézus azonban nem akar és nem is fogad el emberi tanúságtevést a személyéről, neki elég, hogy a tettei tanúskodnak arról, hogy ki küldte őt és kinek az akaratát teljesíti. Ő nem dicsőségre vágyott, hanem csak arra, hogy a tanítványai és így mi is megismerjük tettei és szavai által az Atya akaratát és szándékát, és meg is valósítsuk azt. Vajon a szavaink és főleg a tetteink mindig azt tanúsítják, hogy az Isten gyermekei vagyunk?

Vigh Sanyi

December 17. szombat

Mt 1,1-17 Jézus Krisztus nemzetségtáblája

Mint valamennyien, Jézus is rendelkezett felmenőkkel, és ha a neveket nézem, cifrábnál cifrább események elevenednek fel. Úgy, mint „Izsák fia Jákob”, a család esete (ne szépítsünk, így kapta meg az elsőszülöttnak járó áldást), vagy „Dávid király fia Uriás feleségétől” (!), de Jekoniás sincs túl jó színben feltüntetve Jeremiásnál (Jer 22, 30). Családi titkokról nem beszélhetünk, a Biblia alaposan és elfogulatlanul közli ezeket a történeteket. Úgy képezem, Mária és József viszont ideális házaspár lehetett ☺, s ezt nem azért gondolom, mert így írja le az Írás, sokkal inkább Jézus kiegyensúlyozott személyiségét tekintve. Nos, mivel némileg ismerem a nagy-, déd-, és ük-szüleim életét, illetve amit abból a családi szájhagyomány megőrzött, tudom hát, hogy az én felmenőimnél is előfordult házastársi hűtlenség, sőt még gyilkossági kísérlet is. De magam is tapasztaltam a férfiak szinte nemzedékről-nemzedékre örökített indulatosságát fékevesztett dühkitörések formájában. Ettől éreztem azt gyerekkoromban, hogy valami „béke-követe” szeretnék lenni ebben a világban... Persze sokszor belebuktam: „Mert amit látunk, és amiben benne élünk a családjunkban, azt visszük tovább. A család lelki egészsége ezért mindennél fontosabb. Nincsenek varázsütésszerűen gyors módszerek... A nevelés, a személyiség fejlesztése csak lassan gyümölcsöt hozó feladat, de a legfontosabb életfeladataink egyike.” /Végh-Fodor Mónika/ Nincs pl. automatikusan tökéletes harag-kezelés attól, ha a megtérés forgószele egy pillanat alatt elkap és „más emberré tesz” is. A hozott negatív tulajdonságokkal meg kell birkózni, s ehhez jó ismerni a múltat, a negatív mintákat, és meg kell találni eszközeinket és embereinket, akik társak ebben a (holtig tartó) munkában. Hogy a jó mintát örökíthessük tovább.

Bognár Éva

December 19. hétfő Lk 1,5-25

Zakariásnak szolgálatteljesítés közben megjelenik az Úr angyala, és közli vele, hogy fia fog születni.

Amikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.
(Ady: Az Úr érkezése)

Ezt élhette át Zakariás és Erzsébet. Az elhagyatottságot, majd hogy váratlanul átöleli őket a Jóisten.

Igen, Uram, így állsz mellettem, és így ölelsz át engem is. De ezt nem mindig veszem észre. Sokszor meddő, gyümölcsstelen vagyok. Állandó zajban élek, nincs igazi csöndem, csak a saját visszhangomat hallom az imádkozásban. Nem tudok befelé, fölfelé figyelni. Csak a fülemmel hallok. Pont, mint Zakariás.

Amikor pedig mégis meghallom, amit mondasz, megijedek, mert valami nem úgy történik, ahogy én elképzeltem. És nem arra figyelek, hogy Te szólsz hozzám, hanem, hogy milyen objektív akadályai vannak annak, amit kérsz tőlem. És már sorolom is a kifogásokat. Mert hát hiszek én, de a hitemnek mégiscsak vannak határai...

Segítség Uram, hogy ebben az adventben ki tudjak lépni a mindennapok taposómalmából, és legyen igazi csöndem, amiben megszólalhatok.

És segíts, hogy teljes bizalommal bele tudjam tenni az életemet a kezedbe, és tiszta szívvel tudjam mondani, hogy *legyen meg a Te akaratod*.

Bakonyi Mária

December 20.kedd Lk: 1,26-38

Miért példakép Mária? Miben rejlik nagysága?

Az angyali jelenés alkalmával az elmélkedésekben Máriát, mint tiszta, alázatos, engedelmes leányt szoktuk jellemezni. Ami ma megérintet ebben a szentírási szakaszban azonban az a nyitottsága és értelmességének csillogása, ahogy az angyal szavait fogadja. Nem bólint azonnal az angyal szavára, nem mond igent azonnal. Mérlegeli a hallottakat, amit nem ért azt megkérdezi. Nem „ugrik” bábként az első szóra anélkül, hogy tudná, mire mond igent. Igen, ez is példa értékű. Sok nyomorúságtól, szeretetlenségtől megmenekülhettük volna, ha az Isten szavát meghalló ember nem csak hallja, hanem meg is akarja érteni, hogy mit akar az Isten és bátran meg is kérdezi, amit nem ért. Az Isten iránti engedelmesség nem gondolkodás nélküli szolgaság. Nem ezt várja tőlünk az Isten. Az ilyen magatartás tőlünk, méltatlan Hozzá. Az Isten, az iránta való engedelmesség, vagy akaratának megtevése közben sem várja el, hogy a lelkiismeretünket felfüggeszjük. Ellenkezőleg! Isten akaratát lelkiismeretünkön átszűrve maradunk azok, aminek teremtett – szabadok.

Dévai Zoltán

December 21. szerda Lk1.39-45

A találkozás öröm, különösen azokkal, akiket szeretünk. Az út, amely a találkozásig vezet, tele van készülődéssel, izgalommal, várakozással. Amikor végre megölelhetjük a rég nem látott szeretettünket, elönt minket a boldogság. Amikor Mária felkereste Erzsébetet, bizonyára őket is átjárta az öröm és boldogság, a viszontlátás öröme és boldogsága. De ennél még több is történt, hiszen Erzsébet felismerte Máriában az Istenanyát, a magzatban az Istenfiút. Mária Istennek elkötelezett, imádságos életet élt, ezért lehetett kedves Isten előtt, ezért lehetett kiválasztott. Bizonyára Erzsébet úgyszintén elkötelezett, imádságos életet élt, ezért lett kiválasztott, Jézus előfutárának, Keresztelő Jánosnak az édesanyja.

Uram mi nem vagyunk kiválasztottak, de meghívottak igen. Hívsz minket a Veled való találkozásra, adj nekünk látó szemet, hogy felismerjünk, ha jössz felénk testvérben, barátban, rokonban, vagy szegényben, koldusban, kitzsítotban, akármilyen szükségben szenvedőben.

Amen

Apáti Zsuzsa

December 22. csütörtök Lk1/46-56
„Mert íme mostantól boldognak mond majd engem minden nemzedék”

Mária boldog, és azért örvendezik, mert igent tudott mondani Isten kérésére. Nem semmi kérés volt, amire válaszolnia kellett. Húsba vágó, egzisztenciát érintő komoly kérés volt az, amire Mária igent mondott. Ez a kimondott igen volt a boldogságának forrása.

Ez így van minden ember életében. Meg kell vizsgálni, merek-e igent mondani Istennek. Tudom-e, hogy a mi boldogságunk forrása sem lehet más, mint hogy tudok igent mondani Isten kérésére?

Széplaki István

December 23. péntek Lk 1.57-68

A mennyei Atya jósága végtelen, mellyel Erzsébetet és családját elárasztotta. Vágyuk beteljesült általa, várakozásuk meghozta gyümölcsét. János, mint Jézus megjelenésének előkészítője, megerősíti és valóságossá teszi ezt a várakozást. A feladatok különbözőek, Jánosé az volt, hogy utat készítson Jézus számára és még ő is bizonytalan volt, hiszen követeket küldött a börtönből Jézushoz azzal a kérdéssel, hogy Te vagy-e a Messiás vagy mást várjunk.

Add Uram, hogy felismerjük az idők jeleit, hogy felismerjük Téged és őszinte és mély hittel akarjuk és várjuk, hogy megszüless nekünk és bennünk!

Amen

Fityus Géza

December 24. péntek Lk 1.67-79

Szenteste van.

Csillogó szemekkel, mosolygó arcokkal álljuk körül a karácsonyfát. Elhalmozzuk egymást ajándékokkal, hogy szeretetünket kifejezzük. Elmegyünk az éjféli misére. Az ünnep előtt gondoltunk a szegényekre is és részt vettünk valamilyen karitatív tevékenységben. Aztán megy minden ugyanúgy tovább.

Az Atya nem azért küldte Fiát a világba, hogy legyen egy szép ünnepünk. Jézus világba születése egyszeri, megismételhetetlen, sorsfordító esemény az ember számára. A próféták közvetítették ugyan Isten üzenetét, de az ő lehetőségeik korlátosak voltak. Jézus azonban személyesen számolhatott be a Szentháromság világáról, hiszen onnan jött. Ő mindent elmondott, ami fontos, tudható és felfogható az ember számára. Óriási fordulópontra az emberiség életében az az éjszaka, amelyre most emlékezünk. Már nem kell sötétben tapogatóznunk. Jézus földre jött, élete és halála egyértelmű irányt mutat életünknek. Hív minket, bízik bennünk, a tenyerén tart és elvárja, hogy hűségesen kövessük Őt.

Legyen ez az este szent és hűségünk pecsétje.

Amen

Mennyből jött közénk az angyal
Hirdetni isteni szóval
Gyermek születék.

Fény támadt a sötétségben
Ember ne élj félelemben
Földre szállt az ég.

Barlang hideg rejtekében
Jászol kemény fekhelyében
Jézus a remény.

Szent Józsefnek óvó karja
Palástjával betakarja
Védi életét

Mária a boldog anya
Könnyei közt elringatja
Félti gyermekét.

Pásztoroknak öröm tánca
Három király ajándéka
Égi fényesség.

Betlehemi csillag fénye
Angyaloknak víg zenéje
Szent Karácsony éj.

Apáti Zsuzsa

